୩୦-୮-୧୯   ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ   ଓମ୍ ଶାନ୍ତି   "ବାପଦାଦା"   ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:—ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା--ଏହା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅଟେ, ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାରୂପୀ ଦୀପ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଯାଏ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:-ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ କେଉଁମାନେ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପୁରୁଷାର୍ଥ କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ ସେହିମାନେ କରିପାରିବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିର ସମ୍ବନ୍ଧ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେଲା ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ପୂରା ପୂରା ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପିତ ହେଉଥିବା ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥା'ନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ବେହଦର ପିତା କେଉଁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି ?

ଉ□ର:- ପିଲାମାନେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତାକୁ ଧାରଣ କର । ଯଦି ଏଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବ, ଏହିଭଳି ଉଚ୍ଚ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ତେବେ ଯାଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇପାରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ଦୀପାବଳୀ ବା ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ଦିବସ ପାଳନ କରିପାରିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଏବେ ଏଠାରେ ବସି କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ? ଚଲାବୁଲା କରି ଅଥବା ଏଠାରେ ବସି ବସି ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଯେଉଁ ପାପ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଅଛି, ସେହି ପାପକୁ ଯାଦର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି, ଆମେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବୁ ସେତେ ପାପ କଟିଚାଲିବ । ବାବା ତ' ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି- ଯଦିଓ ତୁମେ ଏଠାରେ ବସିଛ ତେବେ ବି ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କରିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତ' ବାବାଙ୍କର ମତ ହିଁ ଭଲ ଲାଗିବ । ଆମକୁ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ମତ ମିଳୁଛି, ତେଣୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ବେହଦ ପବିତ୍ର ହେବାପାଇଁ, ତେଣୁ ତୁମେ ଯାଦର ଯାତ୍ରାଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ । ଅନେକ ତ' ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଯାଦ କରୁ ନାହାନ୍ତି, ଆଉ କେତେକ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ଯାଦର ଯାତ୍ରାଦ୍ୱାରା ନିଜର ପାପ ଚୁକ୍ତ କରୁଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ହିଁ କଲ୍ୟାଣ କରୁଛୁ । ଦୁନିଆର ଲୋକେ ତ' ଏହି କଥାକୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁମକୁ ହିଁ ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି, ତୁମେ ହିଁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ରହୁଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ, ଆଗରୁ ଆମେ ଆସୁରୀ ସନ୍ତାନ ଥିଲୁ । ଏବେ ଆମର ସଙ୍ଗ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା- ସଙ୍ଗ ଉଦ୍ଧାର କରେ, କୁସଙ୍ଗ ବୁଡାଇଦିଏ । ପିଲାମାନେ ବାରମ୍ବାର ଏହି କଥା ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ ତେଣୁ ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତରେ ଚାଲିବା ଦରକାର, ନିଜର ମନମତରେ ନୁହେଁ । ମନମତକୁ ମନୁଷ୍ୟ ମତ କୁହାଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ ମତ ଆସୁରୀ ମତ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେମାନେ ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବାପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଯାଦ କରୁଛନ୍ତି । ସ□ପ୍ରଧାନର ମହିମା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ବାସ୍ତବରେ ଏମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ କ୍ରମାନୁସାରେ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ ହେଉଛୁ, ଯେତେ ଯେତେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା, ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା । ଯେତେ ନିଜ ମତରେ ଚାଲିବ ସେତେ ପଦଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବାପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତ' ମିଳୁଛି । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅଟେ । ଯିଏ ଯେତେ ଯାଦ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେହି ହିସାବରେ ପାପ କଟୁଛି । ଯାଦର ଯାତ୍ରା ବିନା ତ' କେହି ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଉଠିବା, ବସିବା, ଚାଲିବା, ବୁଲିବା ସମୟରେ ଏହି ଚିନ୍ତା ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ବର୍ଷରୁ ଶିକ୍ଷା ମିଳୁଛି ତେବେ ବି ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ବହୁତ ଦୂରରେ ଅଛୁ । ଏମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଏତେ ଅଧିକ ଯାଦ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବାପାଇଁ ତ' ବହୁତ ସମୟ ଲାଗିଯିବ । ଯଦି ଏହା ମଝିରେ ଶରୀର ଛାଡିଦେଲ ତେବେ କଳ୍ପ କଳ୍ପାନ୍ତର ପାଇଁ ପଦ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ହୋଇଛ ତେଣୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ପୁରା ବର୍ସା ନେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର । ବୁଦ୍ଧି ଗୋଟିଏ ପଟେ ହିଁ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମକୁ ବ□ମାନ

ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ । ଯଦି ତାଙ୍କର ମତରେ ନଚାଲିବା ତେବେ ବହୁତ ଧୋକା ଖାଇବା । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଛ ନା ନାହିଁ, ଏହା ତ' ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବଂ ଶିବବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଶିବବାବା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ସବୁ ଦେହଧାରୀ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଦେହଧାରୀ ଅଟନ୍ତି, ଏହାଙ୍କୁ ଶିବବାବା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ମୂଳକଥା ହେଲା ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା । ଏପରି ଭାବରେ ଦୁନିଆରେ ତ' ବହୁତ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି, ଏହିପରି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଜନ୍ମରେ ବାଳ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ରହୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଦୁନିଆକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପବିତ୍ରତାର ସହଯୋଗ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେବେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ନିଜେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଦୁନିଆକୁ ପବିତ୍ର କରିବେ, ତେବେ ଯାଇ ସହଯୋଗ କରିପାରିବେ ।

ବ□ମାନ ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି, ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ତ' ତୁମେ ଆସୁରୀ ମତରେ ଚାଲି ଆସିଛ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ସୁଖଧାମର ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଯେତେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା, ଏହା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମତ ନୁହେଁ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ତ' ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥ ନିଶ୍ଚିତ ସେତିକି ଉଚ୍ଚ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ତ' ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ମନମତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ନିଜର ଆତ୍ମାର ଜ୍ୟୋତିକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଦୀପାବଳୀ ଆସୁଛି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୀପାବଳୀ ହେବ ନାହିଁ । କେବଳ ଅଭିଷେକ ହେବ, ବାକି ଆତ୍ମାମାନେ ତ' ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଯେଉଁ ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ମିଥ୍ୟା । ଏଠାରେ କେବଳ ବାହାରେ ଦୀପ ଜଳାଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ' ଘରେ ଘରେ ଦୀପ ଜଳିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆତ୍ମା ସ□ପ୍ରଧାନ ରହିବ, ଏବେ ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନଘୃତ ପଡୁଛି । ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ କମ୍ ହୋଇ ହୋଇ ଏହି ସମୟରେ ସାରା ଦୁନିଆର ଜ୍ୟୋତି ଲିଭିଯାଉଛି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରୂପେ ଭାରତବାସୀ ଓ ସର୍ବସାଧାରଣ ଭାବରେ ସାରା ଦୁନିଆ ରହିଛି । ବ□ମାନ ସମସ୍ତେ ତ' ପାପ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ବ□ମାନ ବିନାଶର ସମୟ, ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହିସାବ କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମକୁ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଚାଲିବାଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ତ' ଶିବବାବାଙ୍କର ବହୁତ ଅବଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ଏବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ନ ଚାଲିବ ତେବେ ବହୁତ ଧୋକା ଖାଇବ । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଆସି ପବିତ୍ର କର । ତେଣୁ ଏବେ ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବାପାଇଁ ଶିବବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ପଡିବ ନଚେତ୍ ବହୁତ ଅକଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି— ଶିବବାବାଙ୍କ ୟାଦ ବିନା ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଆସିବାର ଏତେ ବର୍ଷ ହେଲାଣି ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କାହିଁକି ହେଉନାହିଁ । ସୁନାର ପାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ବୁଦ୍ଧିରେ ହିଁ ଧାରଣା ହେବ । ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ କେତେ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଦେଖ କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ନୂଆମାନେ ଯେତେ ସମୟ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେତେ ପୁରୁଣା ପିଲାମାନେ ୟାଦର ଯାତ୍ରାରେ ରହୁନାହାନ୍ତି । ଅନେକ ଭଲ ଭଲ ଶିବବାବାଙ୍କର ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ସନ୍ତାନ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି କେତେ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ଶିବବାବାଙ୍କ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମାକୁ ସମର୍ପିତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ସମର୍ପିତ ହେବାଦ୍ୱାରା ପୁଣି ସେବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥା'ନ୍ତି । ଏମାନେ ୟାଦର ଯାତ୍ରାରେ ରହି ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସହଯୋଗ କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ୟାଦ କର ତେବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେବ । ତୁମେ ମୋତେ ଏଥିପାଇଁ ହିଁ ଡାକିଛ ଯେ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର ତେଣୁ ବ□ମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ତୁମେ ମୋତେ ୟାଦ କରିଚାଲ । ତୁମକୁ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କର ୟାଦ ମଧ୍ୟ ନଆସୁ । ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବ । ୟାଦ ନକଲେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏକଥା ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ।

ନୂଆ ନୂଆ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ଦିନକୁ ଦିନ ସୁଧୁରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସୁଧୁରିଥା'ନ୍ତି । କ୍ରୋଧ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କରି ବିଜୟୀ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ଭିତରେ ଥିବା ଅବଗୁଣକୁ ବାହାର କରିଚାଲ । କ୍ରୋଧ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖରାପ ଅଟେ । ନିଜ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଳାଇଥାଏ । ତେବେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିବାରୁ ପଦ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର, କଳ୍ପ କଳ୍ପାନ୍ତର ପାଇଁ କ୍ଷତି ହୋଇଯାଉଛି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ତାହା ଶରୀର ନିର୍ବାହର ପାଠପଢ଼ା ଓ ଏହା ଆତ୍ମନିର୍ବାହର ପାଠପଢ଼ା । ଯାହାକି ରୁହାନୀ ବାବା ଆସି ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ସବୁ ପ୍ରକାରର ପାଳନା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି, କେହି ବିକାରୀ ଆତ୍ମା ମଧୁବନକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ବେମାର ଆଦି ହେବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବିକାରୀ ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧି ଆଦି ଆସିବା, ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ନୁହେଁ, ଆମେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ନଚେତ୍ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସେହି ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନେ ମନେପଡିବେ, ଏହାଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ତ' ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି, ଯେପରି କାହାର ବି ଯାଦ ନ ଆସୁ । ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଆମେ ବେମାର ଅଛୁ ସେଥିପାଇଁ ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତୁ । ନାଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବା, ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧ । ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାଦ୍ୱାରା ହିଁ ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଥାଏ । ନଚେତ୍ ଅଯଥାରେ ନିଜର କ୍ଷତି ଘଟାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ବୁଦ୍ଧି ଏହି କଥା ବୁଝିପାରୁନାହାନ୍ତି । ଈଶ୍ୱର ମତ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସୁଧୁରୁନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ବହୁତ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଚାଲିବା ଦରକାର । ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ରରୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ । ଏଠାରେ ପତିତମାନେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ମନେଥିବେ ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମନେପଡିବେ । ଦେହ ଅଭିମାନରେ ଆସିବାଦ୍ୱାରା ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି ଘଟାଉଛନ୍ତି, ଦଣ୍ଡ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ ନକରିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଦୁର୍ଗତି ହୋଇଯାଉଛି । ଏମାନେ କେବେହେଲେ ସେବା କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟିଲେ ମଧ୍ୟ ସେବାଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଅବଜ୍ଞା କଲ ତେବେ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯିବ । ଉପରକୁ ଉଠିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆହୁରି ତଳକୁ ଖସିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ' କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବା ଦରକାର । ନଚେତ୍ ପଦଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ୪-୫ଟି ସନ୍ତାନ ଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଯିଏ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେହି ସନ୍ତାନ ହିଁ ପ୍ରିୟ ଲାଗନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦେବେ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିତା ମିଳିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ଅବଜ୍ଞା କରିବ ତେବେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର, କଳ୍ପ କଳ୍ପାନ୍ତର ବହୁତ କମ୍ ପଦ ପାଇବ । ଏଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେପରି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ହିଁ ମନେପଡିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଜାଣିଛି— ପ୍ରତ୍ୟେକ କିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । କେହି କେହି ତ' ବହୁତ କମ୍ ଯାଦ କରୁଛନ୍ତି, ବାକି ତ' ନିଜର ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଯାଦ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏମାନେ ଏତେ ଖୁସିରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ କି ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ତୁମପାଇଁ ତ' ପ୍ରତ୍ୟହ ଗୁରୁବାର ଅଟେ, ଗୁରୁବାର ଦିନ କଲେଜ୍‌କୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି, ତାହା ହେଲା ଶରୀର ନିର୍ବାହର ବିଦ୍ୟା, ଏହା ହେଉଛି ରୁହାନୀ ବିଦ୍ୟା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ଆମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ସତଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ଦରକାର । ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବ । ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ରହିଥାଏ । ସେକଥା ନକହିଲେ ଭଲ । ସେମାନେ ନିଜେ ଖୁସି ରହୁଥିବାରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସି କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥା'ନ୍ତି । କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦେଖ ଦିନ ରାତି କେତେ ମେହେନତ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ବାପଦାଦାଙ୍କର ଦୟା ଆସୁଛି ଯେ କେତେକ ସନ୍ତାନ ଅଜ୍ଞାନତାଦ୍ୱାରା କେତେ କ୍ଷତି ଘଟାଉଛନ୍ତି । ଦେହ ଅଭିମାନରେ ଆସି ଅନ୍ତରରେ ବହୁତ ଈର୍ଷାରେ ଜଳିଥା'ନ୍ତି । କ୍ରୋଧରେ ମନୁଷ୍ୟ ତମ୍ବାପରି ଲାଲ୍ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । କ୍ରୋଧ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜଳାଇଥାଏ, କାମ ବିକାର କଳା କରିଦେଇଥାଏ । ମୋହ ଅଥବା ଲୋଭ ଦ୍ୱାରା ଏତେ ଜଳିନଥା'ନ୍ତି ।

କ୍ରୋଧରେ ଜଳିଥା'ନ୍ତି । କ୍ରୋଧର ଭୂତ ବହୁତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ କେତେ ଲଢ଼େଇ କରୁଛନ୍ତି । ଲଢ଼େଇଦ୍ୱାରା ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରୁଛନ୍ତି । ନିରାକାର ସାକାର ଉଭୟଙ୍କର ଅବଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ବାବା ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ ତ' କୁପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ମେହେନତ କଲେ ହିଁ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବ । ନିଜର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭୁଲାଇଦେବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବିନା କାହାକୁ ବି ୟାଦ କରିବାର ନାହିଁ । ଘରେ ରହି ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଏବେ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛ, ତେଣୁ ନିଜର ନୂଆ ଘର, ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ୟାଦ କର ।

ଏହା ତ' ବେହଦର ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ ନା । ବାବା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ଏଥିରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ହିଁ ଫାଇଦା ରହିଛି । କେତେକ ସନ୍ତାନ ନିଜର ବେପରୁଆ ଚାଲିଚଳଣି ଦ୍ୱାରା ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି ଘଟାଉଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ନେବାପାଇଁ କିନ୍ତୁ ମାୟା ବିଲେଇ କାନ କାଟି ନେଉଛି । ବାବାଙ୍କ କୋଳକୁ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏହି ପଦ ପାଇବୁ କିନ୍ତୁ ମାୟା ବିଲେଇ ନେବାକୁ ଦେଉନାହିଁ, ତେଣୁ ପଦଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ମାୟା ବହୁତ ଜୋରରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଉଛି । ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସୁଛ ରାଜ୍ୟ ନେବାପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ତୁମକୁ ହଇରାଣ କରୁଛି । ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦୟା ଆସୁଛି ବିଚରା ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇଲେ ଭଲ କଥା । ମୋର ନିନ୍ଦୁକ ନହୁଅନ୍ତୁ । ସତ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର ନିନ୍ଦକଙ୍କୁ ଠାବ ମିଳିବ ନାହିଁ, କାହାର ନିନ୍ଦା ? ଶିବବାବାଙ୍କର । ଏଭଳି ଚଳଣି ନହେଉ ଯାହାଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ନିନ୍ଦା ହେବ, ଏଥିରେ ଅହଂକାରର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲି ଯିବାକୁ ହେବ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋହ ରଖିବାର ନାହିଁ । କେବଳ ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତରେ ହିଁ ଚାଲିବାର ଅଛି, ନିଜ ମତରେ ନୁହେଁ । କୁସଙ୍ଗଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାର ଅଛି ଏବଂ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସଂଗରେ ଯୋଡି ହେବାର ଅଛି ।

(୨) କ୍ରୋଧ ବହୁତ ଖରାପ ଯାହାକି ନିଜକୁ ଜଳାଇଥାଏ ତେଣୁ କ୍ରୋଧର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ କୌଣସି ଅବଜ୍ଞା କରିବାର ନାହିଁ । ନିଜେ ଖୁସିରେ ରହିବା ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ଅଛି ।

ବରଦାନ:- ଆନ୍ତରୀକ ହୃଦବୋଧ ଦ୍ୱାରା ଦିଲାରାମଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସ୍ୱପରିବ□କ ହୁଅ ।

ନିଜକୁ ପରିବ□ନ କରିବା ପାଇଁ ସଚ୍ଚା ହୃଦୟରେ ଦୁଇଟି କଥାକୁ ହୃଦବୋଧ କରିବା ଦରକାର । (୧) ନିଜର ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତାକୁ ହୃଦବୋଧ କରିବା (୨) ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିମି□ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ମନର ଭାବନାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା । ପରିସ୍ଥିତି ରୂପୀ ପରୀକ୍ଷାର କାରଣକୁ ଜାଣି ନିଜକୁ ଉ□ୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ୱରୂପର ହୃଦବୋଧ ହେବା ଦରକାର ଯେ— ସ୍ୱସ୍ଥିତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ପରୀକ୍ଷାର ରୂପ-- ଏହିଭଳି ହୃଦବୋଧ କରିବାର ଶକ୍ତି ସହଜରେ ପରିବ□ନ କରାଇ ଦେବ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ହୃଦବୋଧ ଦ୍ୱାରା ଦିଲାରାମ ବାବାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଉ□ରାଧିକାରୀ ସେହି ଯିଏ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହି ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜୀ ହଜୁର, ଜୀ ହାଜୀର କହିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜ୍ଞା ହଁ କହି ତୁରନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ ।